

F. t. l. vedr. visse forhold på telekommunikationsområdet m.v.

De tjenester, der skal være omfattet af en eventuel regulering, vil være teletjenester, der vil ligne tv-programmer, og som udbydes individuelt til den enkelte. Dette skal forstås i modsætning til eksempelvis tv-signaler, som Danmarks Radio og TV 2 eller en satellit-tv-station sender ud i æteren, og som derfor ikke er rettet mod bestemte individer, men kan nedtages af alle med en antenne.

Den indholdsmæssige regulering vil alene omfatte teletjenester, hvor transport og indhold leveres som en samlet ydelse. Den indholdsmæssige regulering vil dermed ikke omfatte teletjenester, der alene er transporttjenester, som har til formål at transportere information via telenettet.

For de tjenester, der vil være omfattet af en eventuel regulering, gælder, at det ikke er afgørende, i hvilken form informationen leveres, herunder om informationen leveres med henblik på senere eller gentagen udnyttelse.

Behovet for at fastsætte en nærmere indholdsmæssig regulering af netop disse tjenester skal søges i deres lighed med tv-programmer. Der kan derfor være behov for at forhindre urimelige forskelle imellem det lovgrundlag, hvorpå tv-programmer reguleres, og det grundlag hvorpå disse nye tjenester skal reguleres. Endvidere ville grundlaget for udbydere af tv-programmer kunne forringes, såfremt området ikke reguleres, idet der ville kunne opstå en urimelig konkurrencesituation.

Udover regler af hensyn til at beskytte forbrugere mod pornografi og umotiveret vold vil der kunne blive tale om regler om indholdet af reklamer på linje med de regler, der gælder for tv.

Det bemærkes, at Europa-Kommissionen agter at udarbejde en grønbog om tv-lignende teletjenester i løbet af 1995, hvorefter der kan forventes forslag til regulering af området.

Med hensyn til afgørelse af sager på det område, der er omfattet af forskrifter i medfør af stk. 1, indeholder lovforslaget en bestemmelse, der henlægger den endelige administrative afgørelse heraf til enten Satellit- og Kabelnævnet eller til Radio- og TV-Reklamenævnet afhængig af sagens karakter. Begge nævn er nedsat i henhold til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Det anses for hensigtsmæssigt, at kompetencen henlægges til disse nævn under henvisning til, at der vil være tale om teletjenester, der ligner tv-programmer.

Forskningsministeren fastlægger i lyset af udviklingen afgrænsning af, hvilke tjenester, der indholdsmæssigt er omfattet af regulering i medfør af stk. 1.

Der er med den foreslåede § 3 e, stk. 3, indsat en bestemmelse om, at forskningsministeren kan fastsætte bestemmelser om pligt for udbyderen til at

meddele alle nødvendige oplysninger, der skønnes nødvendige for administrationen af forskrifterne. Bestemmelsen svarer til den, der er foreslået indsat i § 3, som gældende for det øvrige konkurrenceområde, jf. bemærkningerne til § 3, stk. 3.

Bestemmelsen i § 3 f bemyndiger forskningsministeren til at fastsætte nærmere regler om regnskabsmæssige forhold for virksomheder indenfor jernbanedrift samt for forsyningsvirksomheder indenfor gas, vand, varme og elektricitet, når disse virksomheder anvender egen teleinfrastruktur til såvel internt brug som udbud af teletjenester til andre. Endvidere giver bestemmelsen forskningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om regnskabsmæssige forhold for kommuner og kommunale fællesskaber eller offentlige institutioner i øvrigt, når disse anvender egen teleinfrastruktur til såvel internt brug som udbud af teletjenester til andre. Baggrunden herfor er, at det uden sådanne på forhånd fastsatte regler kan være vanskeligt efterfølgende at afgøre, i hvilket omfang investeringer i egen infrastruktur er begrundet i interne driftsformål.

Offentlige institutioner er defineret i overensstemmelse med § 1 i lov om offentlighed i forvaltningen.

Reguleringen vil omfatte virksomheder som eksempelvis DSB og el-selskaber, kommuner og kommunale fællesskaber samt offentlige institutioner, der allerede i dag har etableret egen infrastruktur. Som eksempler på offentlige institutioner, der er omfattet af reglerne kan nævnes universiteter og hospitaler.

Det vil med den i dette lovforslag foreslåede liberalisering fremover være muligt at anvende allerede etablerede bredbåndsinfrastruktur i lokalområderne til at udbyde transmissionskapacitet til andre.

Det må i den sammenhæng understreges, at det i de enkelte tilfælde må bero på anden lovgivning, samt for så vidt angår kommuner eller kommunale fællesskaber kommunalfuldmagts rammer, om der er hjemmel til at drive teleaktiviteter, herunder at der, i det omfang dette måtte være relevant, tillige er den nødvendige bevillingsmæssige hjemmel.

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges forskningsministeren til i en bekendtgørelse at opstille regnskabsmæssige regler, der skal modvirke eventuel konkurrenceforvridende krydssubsidiering mellem de respektive virksomheders, kommuners og kommunale fællesskabers og øvrige offentlige institutioners hovedaktiviteter og de aktiviteter, der omfatter udbud af teletjenester til andre. Det bør i den anledning sikres, at eksempelvis DSB ikke kan flytte midler fra togdriften til at dække et eventuelt underskud i forbindelse med udleje af transmissionskapacitet til andre.